

Грохольська Н., студентка II курсу магістратури спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Цвігун А.Т., доктор с.-г. наук, професор, член-кореспондент НААН України, Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА І ПЕРЕРОБКИ М’ЯСА ГУСЕЙ У ТОВ “ПТАХОФАБРИКА “СНЯТИНСЬКА НОВА”

За певних умов годівлі маса печінки в гусей може збільшуватися в багато разів. Справжній розквіт виробництва великої жирної печінки припав на другу половину ХХ ст., причому після другої світової війни перевагу надали виробництву печінки качок, особливо мулардів, а не гусей. Хоча вона й поступається за якістю гусячій, проте качки більш плодovitі і витрати праці з розрахунку на одиницю виробленої продукції менші на 30 %. Сьогодні у валовому виробництві великої жирної печінки гусей становить 10 %, мускусних селезнів – 5 %, решта – мулардів.

Сьогодні для масового виробництва жирної печінки водоплавної птиці в Україні необхідно вирішити кілька проблем: створити вітчизняну селекційно-племінну базу водоплавної птиці, налагодити виробництво сучасного обладнання для примусової відгодівлі, розробити ряд стандартів, сформувати ринок збуту продуктів примусової відгодівлі. Тому дослідження, проведені у цьому напрямку є досить актуальними та представляють вагомий науковий і практичний інтерес.

Головною метою магістерської роботи є вивчення доцільності застосування різних методів годівлі молодняку гусей та обґрунтування оптимального для максимально ефективного виробництва жирної гусячої печінки.

Об’єктом досліджень було поголів’я гібридних гусей породи Баболна Сірий Ландес.

Предметом досліджень виступають корми, раціони годівлі птиці, жива маса, середньодобові прирости, печінка та інша продукція гусівництва.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що встановлено оптимальні режими примусової відгодівлі молодняку гусей з метою одержання жирної печінки.

Дослідження різних методів годівлі гусей для виробництва гусячої печінки проводилися в умовах закритого акціонерного товариства “Птахофабрика “Снятинська Нова” міста Снятин Івано-Франківської області у період 2015-2016 років.

З метою виявлення впливу складу комбікорму та технології годівлі гусей на вихід жирної печінки, проведені два науково-господарських досліді згідно загальноприйнятих у зоотехнії методик.

Перший науково-господарський дослід провели на двох групах гусей по 219 голів у кожній. При цьому птицю контрольної групи утримували на раціонах, у складі яких було кукурудзяне борошно, а дослідної – соєве.

Другий науково-господарський дослід провели за французькою технологією, яка передбачає поєднання подрібненої кукурудзи та кукурудзяного борошна при набивці птиці. Як в контрольній так і в дослідній групі було по 186 гусей.

Заміна кукурудзи на сою у раціонах молодняку гусей на набивці призвело до зниження середньодобових приростів молодняку на 20,5 % та виходу печінки від однієї голови на 3,1 %. При цьому вихід печінки, яка за якістю відповідала класу еліта та першому класу склав 85,8 % проти 32,9 % у контрольній групі.

Подовження термінів годівлі молодняку при набивці за добу та зменшення зерна кукурудзи відносно меленої кукурудзи за кукурудзяних раціонів згідно французької технології забезпечило підвищення продуктивності птиці: прирости живої маси зросли на 5,7 %, а вихід печінки – на 8,52 %.

У першому досліді молодняк контрольної групи витрачав по 41,84 кг корму на 1 кг печінки, а дослідної – 53,90 кг, що на 28,8 % більше, тобто недоцільно замінювати кукурудзяне борошно в раціонах набивочного молодняку на соєве.

Заміна у структурі раціонів молодняку гусей на примусовій відгодівлі кукурудзяного борошна на цілу кукурудзу за французькою технологією сприяло збільшенню витрат корму на 1 кг печінки на 6,2 % при збільшенні рівня одержання прибутку на 3,8 % у розрахунку на одну голову, але зменшенні рівня рентабельності – на 1,9 %.

Враховуючи результати досліджень рекомендуємо з метою виробництва більшої кількості гусячої печінки згодовувати корм малими порціями, що забезпечує підвищення виходу продукту класу еліта та першого класу, які мають більшу вартість при зниженні витрат корму на виробництво 1 кг печінки на 32,4 %. В структурі раціону відгодівельних гусей забезпечувати до 43 % кукурудзяного борошна в перших 14 днів набивки та 9 % – в наступних 7 днів при 21-денній набивці, при 14-денній набивці віддавати перевагу раціонам, у яких переважає кукурудзяне борошно над цілою кукурудзою.

Використовувати в виробництві гусячої печінки французьку технологію примусової відгодівлі молодняку гусей, що забезпечить підвищення рівня рентабельності на 13,5 %.

Список використаних джерел

1. Ібатуллін І.І., Жукорський О.М., Цвігун А.Т. Довідник з повноцінної годівлі сільськогосподарських тварин. За науковою редакцією Ібатулліна І.І., Жукорського О.М. [довідник-посібник]. Київ. : Аграрна наука. – 2016 – 336 с.
2. Кирилів Я.І., Лунник Ю.М., Періг А.П. Технологія відгодівлі гусей на жирну печінку // Сільський господар. – 2005. – № 5-6. – С. 14-17.
3. Породи гусей // Ефективне птахівництво та тваринництво, 2004. – №10. – С. 54-60.
4. Птахівництво і технологія виробництва яєць та м'яса птиці / В.І. Бесулін, В.І.Гужва, С.М. Куцак та ін. – Біла Церква, 2003. – 448 с.